

På mødet blev spørgsmål og erfaringer omkring kassation overordnet delt ind i fire temaer, som bragte flere typer spørgsmål og problemstillinger frem i lyset. Konsulent ved KUAS, Hans Henrik Landert, holdt et oplæg omkring kassation og de almindelige arbejdsgange og regler for området. Der kasseres noget fra Nyere Tids samlinger, og næsten intet fra arkæologiske samlinger. Derfor bygger alle erfaringer på mødet på kassationer fra nyere tids samlinger, og spørgsmålet om det arkæologiske materiale i forhold til kassation fra museumssamlinger blev næsten ikke berørt.

De fire overordnede temaer:

- Udskillelsesprincipper og kassationspolitik
- Indkaldelse af faglig vurdering – ressourcer og omkostninger ved en pålagt faglig vurdering
- Eftersøgning af arvinger/givere
- Sagsbehandling og håndtering af museernes genstandsdokumentation

Udskillelsesprincipper og kassationspolitik

Den vedhæftede power point udarbejdet af Hans Henrik Landert, KUAS, redegør for de almindeligste omstændigheder og regler for kassation.

Indsamling

De fleste museer har en beskrevet indsamlingspolitik, som forholder sig til museets faglige virke lokalt, regionalt eller nationalt. Kassation sker principielt allerede i indsamlingen, fordi man ikke i vore dage siger ja tak til alt, der tilbydes museet eller dukker op ved arkæologiske udgravninger. Museerne arbejder i dag langt mere restriktivt med indsamlingen, så man undgår vilkårlige ”dumps” ved døren og indsamling uden overblik eller formål. Det skal her tilføjes, at den såkaldt ”passive indsamling” ikke er passiv, når det kommer til den faglige vurdering af de konkrete genstandstilbud, museet får fra private, andre samlinger/museer eller institutioner. Tilbudte genstande vurderes af en eller flere museumsfaglige medarbejdere i relation til museets tidsmæssige-, emnemæssige- og geografiske ansvarsområde, som beskrevet i museets vedtægter og museets indsamlingspolitik i øvrigt. En reflekteret passiv indsamling er stadig en værdifuld indsamlingsmåde for de danske museer.

Museerne kan anvende flere forskellige redskaber til at håndtere kontakten til lokale interessenter i forhold til den passive indsamling. Det gælder især interessenternes møde med museets frontpersonale på tidspunkter, hvor de faglige medarbejdere ikke har mulighed for umiddelbart at vurdere henvendelsen, og det gælder museets budskaber i skrift og på hjemmeside omkring museets indsamling. På ODMs hjemmeside findes et idékatalog og gode råd til håndtering af passiv indsamling og genstandstilbud. Se <http://www.dkmuseer.dk/vaerktøjer/806.html>, ”Følgpapir til indkomstdokument”.

Her ligger også et godkendt *indkomstdokument*, som skal underskrives af giverne og ligge i hjemtagelsessager. Det kan frit downloades og bruges af alle danske museer, hvis man ikke på sit museum har udviklet et i forvejen. Her skriver giverne under på, at museet efter overtagelse af genstanden frit kan anvende den til egne formål, herunder også til formidling, aktiviteter eller evt. kassation, hvis det en dag skønnes nødvendigt.

Herunder findes til inspiration tekst og billeder fra den Indsamlingsfolder, som udgives af Sydvestsjællands Museer. Den udleveres til museets brugere og interessenter.

Indsamling af genstande
på
Sydvestsjællands Museum -
Sorø Museum

Fajancetallerken fra Kollinghusen, ca. 1820

Sorø Museum indsamler mellem 50 og 100 genstande om året, men får tilbudt mange flere, som der desværre må siges nej tak til.

De genstande, som museet vælger at sige ja tak til, er udvalgt efter en række kriterier, som Sydvestsjællands Museum har formuleret i en indsamlingspolitik.

Kriterierne for, om genstanden skal indlemmes i samlingerne kan samles i fem punkter:

• **Hører genstanden ind under museets indsatsområde?**

Sorø Museums indsatsområde dækker Sorø by og opland med særlig vægt på den betydning, som klosteret og akademiet har haft for bydannelsen i Sorø samt undervisning og uddannelsessteder.

• **Proveniens - som hjemsted**

Hvis genstanden ikke stammer fra indsamlingsområdet, hører den til på et andet museum.

• **Proveniens - den gode historie**

Det er vigtigt, at der kendes mest muligt til genstandens oprindelse og „livshistorie“, jo mere man ved, des bedre en genstand.

• **Bevaringstilstand**

I dag er vi nødt til at se meget kritisk på genstandenes tilstand, inden de bliver indsamlet, det koster mange penge at konservere og sætte i stand.

• **Findes genstanden i samlingen i forvejen?**

Det er ikke nødvendigt at indsamle en genstand, som museet allerede råder over, men den gode historie bør måske indsamles.

Når museet har sagt ja tak til en genstand, bliver den rengjort (evt. konserveret), får et genstandsnummer, bliver fotograferet, registreret med alle oplysninger, opmålt, beskrevet og opmagasineret.

Museet registrerer efter Dansk Museums Dokumentationsstandard.

Dette betyder, at alle relevante oplysninger bliver samlet i en museumssag og indført i museernes registreringssystem REGIN. Når sagen er færdigregistreret, er der adgang til en del af oplysningerne samt fotos af genstanden på internettet: <http://www.kulturarv.dk/mussam>

Museet kan desværre ikke udstille nær alle genstande og derfor bliver de fleste opbevaret på museets klimastyrede magasiner, hvorfra der bliver udtaget genstande til skiftende særudstillinger. Museet låner også genstande ud til andre museer og udstillingssteder.

For at netop Deres eventuelle donation til museet overholder de krav, der stilles til en museumsgenstand, er det vigtigt, at De aftaler tid med museets personale, så der er god tid til at få alle oplysninger indsamlet sammen med genstandene.

Sydvestsjællands Museum -
Sorø Museum
Storgade 17
4180 Sorø
tlf.: 5783 4063
kontor@vestmuseum.dk
vestmuseum.dk

Frivillige i genstandsindsamlingen

På mange museer har man grupper af dedikerede og værdsatte frivillige. I mange tilfælde har disse frivillige gennem årene også samlet ind – nogle gange målrettet, andre gange meget løst og frit. For at kunne styre museets indsamling mere stramt, kan det være nødvendigt at starte med en uddannelse og ”opdragelse” af de frivillige, så det faguddannede personale har overblik over museets indsamling ud i alle hjørner. På eks. Sydvestsjælland Museum målrettes informationsmøder og informationsmateriale til de frivillige, så alle er klar over museets indsamlingspolitik og indsamlingsprocedurer. Der afholdes også ca. 3 gange årligt møder i en Indsamlingsgruppe, som består af repræsentanter for museets forskellige små afdelinger og udstillingssteder og museets ledelse. Her aftaler man indsamlingsarbejdet, og taler om, hvad man i årets løb er blevet tilbudt.

Kassation og udskillelse

Gennemgang af samlingerne

Udskillelse og kassation følger ofte efter en overordnet, mere samlet gennemgang af et museums samling. Ofte foretages denne gennemgang som et led i andre processer, eks. udstillingsopbygning, magasinflytninger, sammenlægninger mv. KUAS giver i disse år tilskud til større, sammenhængende gennemgange af museernes samlinger med henblik på at fokusere bevaringsindsatsen eks. gennem genmagasinering og kassation. I vurderingen af ansøgningerne indgår betragtninger om projekterne bidrager til udvikling af nye tiltag og videndeling. Pengene kan søges i Bevaringspuljen, og KUAS rådgiver meget gerne evt. ansøgere til den type projekter inden ansøgning afsendes. Kontakt museums konsulenterne i KUAS og se mere på www.kuas.dk.

Kassationspolitik og tommelfingerregler

En egentlig udskillelspolitik kan laves og anvendes som et led i en vurdering af et museums samlinger, og bør altid tage udgangspunkt i museets vedtægtsbestemte ansvarsområde. Hvis man gennemgår større eller mindre dele af en samling, er det nyttigt at have nogle pejlemærker for genstandens museumsfaglige værdi og betydning, så man kan stille en restgruppe til side, der kalder på en nøjere vurdering senere.

Herunder ses et bud på en Kassationspolitik fra Sydvestsjælland Museum. Den anvendes som et vurderingsredskab i det daglige samlingsarbejde. Hvis genstanden falder ind under to eller flere af de fem pejlemærker, kan der tages stilling til, om genstanden skal indgå i en kassationssag. Pejlemærkerne forholder sig til genstandenes museumsfaglige værdi og nytte i forhold til dokumentation og historisk vidnesbyrd, samt til museets ansvarsområde. Pejlemærkerne kan også benyttes, når man vurderer og evt. afviser genstandstilbud fra private/andre. Tommelfingerreglerne spejler museets indsamlingspolitik.

Retningslinjer ved kassation af genstande på Sydvestsjælland Museum:

- ikke har geografisk eller fagligt tilhørsforhold til museets indsamlingsområde
- ingen relevans har for museet i forhold til museets indsamlingspolitik
- er uden proveniensoplysninger
- er i dårlig stand
- er en dublet
- er indkøbt på diverse loppemarkeder og i genbrugsbutikker

Nyttige litteraturhenvisninger

Danske Museer, årgang 22 nr. 6, december 2009. s 9 – 13. Om gennemgang og oprydning på Museet Færgøgårdens magasiner.

Danske Museer, årgang 21, nr. 1, marts 2008. s.44-48. Om kassation af museumsgenstande. Udvælgelseskriterier og etiske problemer ved en kassation.

Danske Museer, årgang 17, nr. 5, 2004 s. 4-7 & 11-12. En overordnet debat af indsamling, kassation og KUAS retningslinjer for kassation.

Brugssamlinger og studiesamlinger

Som hovedregel skal man spørge nabomuseer eller de nationale hovedmuseer, inden man indsender en begæring om kassation af genstande. Det giver dog ikke helt mening, hvis man ønsker at kassere genstande til egen undervisningssamling eller brugssamling, eks. genstande til demens- og erindringskasser, skolekasser til udlån, hands-on materiale i udstillinger, redskaber og husgeråd til demonstrationer/ aktiviteter eller genstande, som bedst finder anvendelse, hvis ikke de er indlemmet i samlingen som museumsgenstande – eks. udendørs genstande i historiske haver/parker, som står frit under alle vejrforhold, eller møbler/indbo i brugsinteriører eller historiske værksteder, som anvendes. I disse tilfælde hænger ønsket om kassation sammen med et museumsfagligt behov og formål i formidlingens tjeneste på det kasserende museum, og det giver derfor ringe mening at tilbyde andre museer disse genstande.

Kassation og museets interesser

På Industrimuseet i Frederiksværk har man arbejdet meget åbent med og formidlet kassation fra museets samling som et engagerende, fagligt tema. Man formidlede rationalet bag museets gennemgangs- og kassationsprojekter i den lokale presse i større avis-kampagner, og bad givere, der evt. var interesserede i at hjemhente donerede genstande, om at kontakte museet. Det førte til ganske få henvendelser ud af et meget stort potentielt felt. Desuden førte Industrimuseet en åben debat på lokalt plan omkring oprydningen og opstramningen af museets samlinger, og mødte ad den vej kun forståelse og billigelse til museets processer, herunder også kassationen af museumsgenstande.

Projektet blev kaldt ”Kulturarv på Samlebånd”, og det sigtede også på at give publikum og interesser indblik i de mange ressourcer, der skal til, når man skal tage sig ordentligt af museumssamlinger – og dermed også en forståelse for, at museerne ikke kan gemme alt til alle tider. Hvis man er interesseret i at høre mere om ”Kulturarv på Samlebånd”, kan man kontakte museumsinspektør Marie Bach på Industrimuseet Frederiksværk.

Herunder udklip fra avis-kampagnen.

Museet rydder ud i den gamle museumssamling

SPORSKIFTE

Der skal skaffes plads til ny museumssamling om industriens historie - Museet har søgt Kulturarvsstyrelsen om tilladelse til at kassere foreløbig 100 gamle landbrugsredskaber

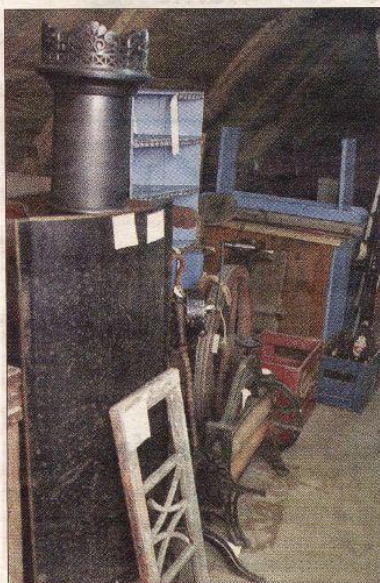
AF JAN ALMGREN-HANSEN

FREDERIKSVÆRK: Det nye kommunalt drevne Industrimuseet Frederiks Værk har som hovedopgave at fortælle om Frederiksværks industri gennem tiderne. Museet har derfor ikke brug for mange af de museumsgenstande, som det tidligere foreningsdrevne Frederiksværksgnens Museum har indsamlet.

Et stort arbejde med at skaffe sig af med f. eks. landbrugsredskaber og indbo-genstande er så småt sat i gang. Der skal nemlig skaffes plads til nye museumsgenstande, der fortæller industrihistorien, og som kan bruges til udstillinger, i forskningen og i skoletjeneste. Det kan f. eks. være produkter fremstillet i Frederiksværk, værktøj, maskiner og arkivalier. Dette arbejde er også i fuld gang.

Regler skal følges

Museumsinspektør Marie Bach fortæller, at det ikke er så ligetil at komme af med museumsgenstande. Der er ganske bestemte regler, som skal følges.

Alt hvad det gamle Frederiksværksgnens Museum har indsamlet og opmagasineret, skal grundigt gennemgås og sorteres. Her et kig ind i et gammelt depot.

Et klenodie - en Anker Heegaard ovn i original emballage. Oven på står en stabel ældre, brune Diamant-gryder

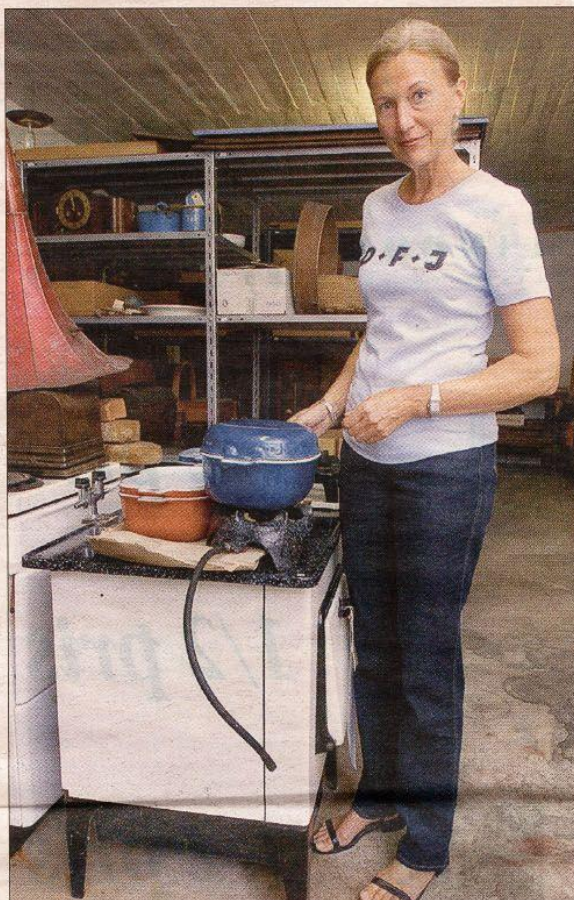
De må ikke sælges eller foræres væk, for givener eller dennes eventuelle arvinger har med rette en forventning om, at museet har taget imod tingene med henblik på evig opbevaring, og tilliden til hele museumsvesenet vil lide alvorlig overlast, hvis en genstand pludselig dukker op på en auktion.

De mest acceptable og godkendte måder for et museum at skaffe sig af med genstande er derfor at overdrage dem til andre, statsanerkendte museer, at give genstandene tilbage til givnerne, eller at kassere dem, d.v.s. destruere dem. At kassere genstande kræver tilladelse i hvert enkelt tilfælde fra Kulturarvsstyrelsen.

Marie Bach fortæller, at ledelsen af Dansk Landbrugsmuseum på Gl. Estrup i Jylland, Jens Aage Søndergaard, har været i Frederiksværk for at gennemgå samlingen af landbrugsredskaber. Enkelte ting vil kunne bruges på Gl. Estrup som brugsgenstande i dette museums aktive landbrug. Det drejer sig om bl. a. to harver og en stærkt restaureret vogn.

Få landbrugsredskaber kan bruges

En halv snes genstande har Jens Aage Søndergaard vurderet til med sikkerhed at være fremstillet lokalt på Frederiksværk-egnen, bl. a. de berømte Kregme-plove. Dem vil Industrimuseet naturligvis selv beholde for at kunne vise forløberen for den industri-

Museumsinspektør Marie Bach viser her, hvordan indsamlingen af genstande, der fortæller Frederiksværks industrihistorie er begyndt at vokse. Husgerådet er fremstillet på DFJ. Fotos : Jan Stephan.

elle produktion - nemlig landsbynsmedens fornemme arbejde.

Resten kasseres

Resten af landbrugsredskaberne vil museet søge om tilladelse til at få kasseret. Det drejer sig alt sammen om ting, som findes i bedre stand og med bedre oplysninger om oprindelse og anvendelse på andre museer i landet.

Foreløbig er der lavet en liste med lidt over 100 genstande, som industrimuseet ønsker tilladelse til at kassere og destruere. Endnu er der ikke kommet svar fra Kultur-

arvsstyrelsen.

Arbejdet med at gennemgå de opmagasinerede museumsgenstande er gået lidt i stå i øjeblikket, dels på grund af sygdom blandt flere af Kulturarvsstyrelsens medarbejdere, og dels fordi museumsfolkene i Frederiksværk har travlt med den udstilling, som skal være med til at markere Frederiksværks 250 års byjubelårem i næste måned.

Gavegiverne spørges

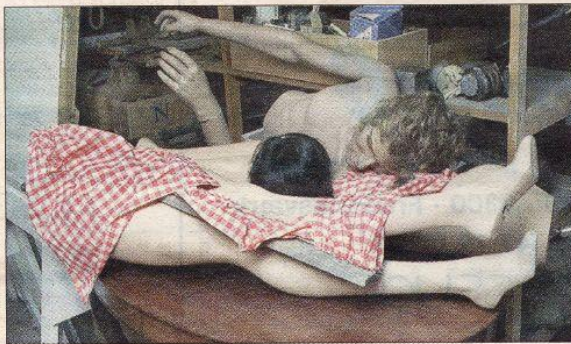
En lang proces venter således stadig forude. Endnu er industrimuseet ikke begyndt

at sortere i det gamle museums store samling af indbo-genstande. Og inden noget må kasseres og destrueres, siger reglerne, at museet skal spørge gavegiveren om vedkommende er interesseret i at få genstanden retur.

Mange ting er desværre ikke registreret med navn på den, der i sin tid har foræret ting til museet, og disse ting må vi uden videre kassere, hvis vi får tilladelse fra Kulturarvsstyrelsen. Vi kan ikke bruge halve eller hele år på at efterlyse givnerne, siger museumsinspektør Marie Bach og fortsætter:

Vi er også i den helt specielle situation, at Frederiksværk Kommune købte hele museumssamlingen ud af et konkursbo, og hvis nogen ønsker deres ting leveret tilbage, burde de ret beset have gjort krav på dem i forbindelse med konkursbehandlingen. Det var der faktisk enkelte, som gjorde.

Men i det videre arbejde vil vi naturligvis følge reglerne, have en høj moral og respektere og spørge givnerne, når det af vores papirer fremgår hvem det er. Undervejs vil vi sikkert også spørge Kulturarvsstyrelsen til råds for ikke at brænde fingrene, siger Marie Bach.

Redskaber til sagsbehandlingen

På KUAS hjemmeside, www.kuas.dk finder man retningslinjerne for kassation og udskillelse. Flere museer har gode erfaringer med regneark eller tabeller som det primære kommunikationsværktøj i sagsbehandlingen.

Herunder til inspiration et tabel-eksempel fra Sydvestsjælland Museum. Tabellen rummer både en genstandsbeskrivelse og argumenterne for ønsket om kassation og et identificerende digitalt billede af genstanden (nyoptagelse). Det er et overskueligt redskab for både museum og sagsbehandler, og det kan sendes både i udprint og elektronisk udgave. Her rummes også oplysninger om manglende giver/arvinger.

	Museums-nummer	Genstand(e)	Årsag til at der søges kassation	Oplysninger - proveniens	Foto af genstanden
1.	1984-133x001	Karakterbøger, 6 stk.	Loppefund	Indkøbt på loppemarked i Tersløse. Overgået til studiesamling	
2.	1988-021x030-31	Kladdehefte (Der findes en samling af kladdehefter på Flakkebjerg Skolemuseum, SVM)	Dublet, udtaget til studiebrug	Giver: Alfred Løkkegård, Vinstrup. Overgået til studiesamling.	
3.	1992-204x004	Billede i ramme	Dårlig stand, ingen proveniensoplysninger om genstanden i museumssagen	Giver K. Mortensen, Nakskov. Ingen oplysninger kan føre til giver eller arvinger til giver.	
4.	1992-206x023	Billede i ramme	Dårlig stand	Der findes ingen oplysninger om sagen i museets arkiver.	
5.					

Ekspertvurderinger

I flere tilfælde har museer skønnet det nødvendigt at få indhentet særlig museumsfaglige ekspertvurderinger, inden genstande blev indstillet til kassation. Forståeligt nok tager man sig betalt for dette ekstra arbejde i de institutioner, hvor man laver vurderingsarbejdet. I enkelte tilfælde har KUAS pålagt ansøgende museer at indhente denne ekspertvurdering. Derved pålægges det ansøgende museum en uforudset udgift af anden part, hidtil uden mulighed for kompensation.

Problemstillingen blev diskuteret på mødet, og Hans Henrik Landert gav udtryk for, at problematikken ikke som sådan var usynlig for KUAS. Der er ingen konkret løsning på problemet, som dog må siges at være af begrænset omfang indtil videre. Hvis man får støtte til de større gennemgangsprojekter, er omkostningerne til særlige ekspertfaglige vurderinger indeholdt i denne støtte.

I puljesamarbejdet kan der være mulighed for at oprette særlige genstandskataloger eller ”wikis”, som kolleger, forskere og interesserede kan benytte sig af. I katalogerne kan man få en oversigt over vigtige, eksisterende typer af genstande i en særlig gruppe, deres evt. sjældenhed eller unikke kendetegn. Der er i øjeblikket tanker om en ”wiki” for landbrugsredskaber og maskiner i Landbrugspuljen. Disse kataloger kan muligvis på sigt erstatte ekspertvurderinger mv.

Eftersøgning af arvinger/givere

Et af de større og mere udviklede problemkomplekser i kassationsagerne, og i sagsbehandlingen af dem, er kravet om at eftersøge arvinger/givere til de genstande, man ønsker at kassere. Det kan være ganske svært at finde arvinger til genstande, der f. eks er tilgået et museum for 150 år – eller bare 50 - år siden, og det kan være uhyggeligt svært for museet at vurdere, hvem der efter mange år kan anses for at være arvinger i direkte linje efter giver. Det kan kræve større genealogiske og praktiske udredninger, som de færreste overkommer eller juridisk evner at påtage sig.

I den type situationer kan man argumentere for, at indsatsen for at få kasseret en genstand kommer til at kræve langt flere ressourcer end det kræver at fastholde den i samlingen. Det betyder, at kravet om eftersøgning af arvingerne kan stille hindringer i vejen for, at museet får kasseret genstande, der vitterligt efter bedste faglige overbevisning ikke har relevans for forskning, bevaring eller formidling på det pågældende museum eller andre museer i Danmark.

Der opstod ved mødet tvivl om man skal eftersøge giver/arvinger i de tilfælde, hvor giver med underskrift har angivet, at museets uden yderligere kontakt kan kassere genstandene. Hvis en eftersøgning i sådanne tilfælde stadig er et krav, kan man hævde, at givers underskrift i denne situation ikke vurderes som juridisk bindende. Styrelsen følger op på dette forhold; dels en forklaring på, hvad givers underskrift da ellers gælder for på indkomstdokumentet, eller evt. som en differentiering i krav om givereftersøgning, alt efter om der findes underskrifter eller ej.

Kravet om en eftersøgning af givere til donerede genstande er, i hvert fald mentalt, i konflikt med det forhold, at genstanden, når den er indlemmet i museet, helt og aldeles betragtes som museets lovlige ejendom, og derfor kan anvendes til de formål, museets betroede medarbejdere vurderer som rigtige og nyttige – herunder også at vurdere og agere på genstandens manglende betydning og relevans for museets samling.

KUAS krav til arvingeftersøgningen

Hans Henrik Landert gav et bud på niveauet for en eftersøgning af giver:

Man kan bruge telefonbogen/Krak og undersøge om giver stadig er til stede på den ved indkomsten anførte bopæl. Hvis det er tilfældet, kan man skrive/ringe til giver. Det kan man betegne som en almindelig, overkommelig indsats, og den er i de allerfleste tilfælde tilfredsstillende. Man skal i sin kassationsanmodning *beskrive* den indsats, der er gjort for at genfinde givere/arvinger. I selve sagsbehandlingen vil KUAS konsulent så vurdere, om indsatsen er god nok. Hvis ikke, går konsulenten i dialog med museet omkring giver/arvingeftersøgningen.

I meget gamle sager eller sager, hvor giver har et meget almindeligt navn og ingen adresse, kan det selvsagt blive umuligt at opfylde kravet. Beskriv da de konkrete vanskeligheder ved eftersøgningen, så vil KUAS konsulent tage stilling til, om og hvordan der skal arbejdes videre med problemet.

KUAS rådgiver om arvespørgsmål

I enkelte tilfælde har museer oplevet at blive blandet ind i arvestridigheder i en familie. Det kan f.eks. ske, når andre familiemedlemmer henvender sig til museet på tidspunkt efter en donation og betvivler givers ret til at forære museet de genstande, striden står om. I andre tilfælde har museer oplevet yngre familiemedlemmer, som uden videre har forlangt bedstefaders eller oldefaders genstande tilbage mange år efter donationen. KUAS stiller meget gerne sine jurister til rådighed for museumsverdenen i den type sager. Henvendelse sker til museumskonsulenterne, som kan henvise videre.

Sagsbehandlingen og håndtering af museernes genstandsdokumentation

Ved mødet opstod der en diskussion af håndteringen af dokumentation af kasserede genstande.

Ethvert museum bør fastholde originaldokumentationen på de genstande, som senere er overgivet til andre museer/institutioner eller kasserede helt ud af samlingen. Museerne bør dokumentere egen samlingshistorie og fastholde eksisterende viden om de kulturhistoriske genstande eller vidnesbyrd, der nu en gang blev samlet ind, uagtet at genstandene ikke findes fysisk på museet længere. Man kan sagtens risikere at få henvendelser på genstande, som en gang var i samlingen, fra både private, kolleger og forskere, og museets dokumentationssystem bør kunne understøtte den type af henvendelser uanset kassation/afgivelse.

Hvis man anvender REGIN som dokumentations- og registreringssystem, bliver man bedt om at slette den pågældende registreringspost i REGIN ved kassation eller afgivelse. Det er særdeles problematisk, hvis al tilgængelig viden om en kasseret genstand kun findes i REGIN, og ikke i f.eks. protokoller eller kataloger. Hvis man sletter posten, sletter man dermed sin viden om en genstand.

Flere museer har for at håndtere denne problematik opfundet deres egne sideordnede, ofte papirbårne systemer. Et eksempel til inspiration er Historiens Hus i Ringsted. Her printes en papirkopi ud af den pågældende genstandspost (blå kort-format), og det stilles i en særlig arkivkasse med kasserede genstande, som man kan bladere i, når det bliver nødvendigt. Således fastholdes den eksisterende, indtastede viden om en genstand. Det fungerer godt og fornuftigt i hverdagen. Men det gør ikke materialet elektronisk søgbart, medmindre man opretter en særskilt elektronisk

base/regneark mv. til formålet. På længere sigt er det u hensigtsmæssigt at opbygge store sidebaser til håndtering af museernes materiale uafhængigt af museets centrale dokumentations- og registreringssystem.

Det blev af de tilstedeværende fastholdt, at det ikke er helt fornuftigt, at man bliver bedt om at slette registrerede poster i et dokumentationssystem på grund af systemets struktur snarere end på grund af en faglig overvejelse i forhold til museernes processer. Grunden til, at posterne skal slettes i REGIN er, at alle poster i systemet uanset karakter fremkommer i Museernes samlinger. De tilstedeværende gav udtryk for et stort behov for selv at kunne vælge poster til publicering i Museernes Samlinger, og problemerne omkring fastholdelse af dokumentation for kasserede genstande tydeliggør dette behov.

Hans Henrik Landert lovede at tage problemet med hjem til snarlig diskussion i KUAS blandt relevante medarbejdere i styrelsen.

Efter mødets afslutning er der kommet følgende foreløbige svar fra KUAS v. Eske Wohlfart:

"Det lyder som nogle gode og konstruktive drøftelser I har haft på "Kassationsmødet". Her er mine umiddelbare synspunkter på den del af debatten, der vedrørte spørgsmålet om, hvad man i Regin bør stille op med genstande der er udgået af samlingen.

Den primære hensigt med Regin har hele tiden været at skabe et værktøj, der kunne lette museernes indberetning til centralregisteret "Museernes Samlinger". Og i "Museernes Samlinger" skal man kunne fremsøge de genstande, som museerne har i deres samlinger. Her hører genstande, som museerne IKKE har, ikke hjemme. Det er denne hensigt, der har dikteret vor udmelding om, at museerne bør slette genstande i Regin, såfremt de er udgået af museets samlinger og dermed ikke længere tilgængelige på museet.

Så spiller det også ind, at et museums samlingsregister – som Regin jo også er - bør kunne give svar på, hvor mange genstande museets samling omfatter. Og så kan det jo ikke hjælpe, at en del af de genstande, der indgår i tallet, faktisk er kasseret og dermed ikke burde tælles med.

Men måske har vi været lidt for dogmatiske i vor udmelding. Måske skulle man lempe lidt på de ovenfor skitserede principper og spørge: hvor stort er problemet? Set i lyset af at vi nok har ca. 20 mio. genstande på museerne, hvor stort er så problemet hvis centralregisteret rummer fx 10.000 genstande med påtegningen "udgået af museet"?

For vi er helt enige om, at museet bør dokumentere sin samlingshistorie. Museet skal på den ene eller anden måde kunne redegøre for, hvad der engang har været i museets varetægt.

Ideen med at man skal kunne publicere hver enkelt genstand for sig, er selvfølgelig teknisk mulig. Vi er ikke så lune på den. Dels fordi den øger kompleksiteten i et system, som i forvejen bygger på en særdeles kompleks struktur. Dels fordi den ansporer til kun at publicere udvalgte genstande, hvilket jo er i modstrid med lovens krav om fuldstændig indberetning. Og så mener vi nok også, at vi ud fra en samlet prioritering kan bruge vore sparsomme ressourcer på forbedringer, der i højere grad vil blive til daglig glæde for brugerne.

Vi vil overveje sagen her i huset og prøve at finde en udmelding, der balancerer de forskellige hensyn rimeligt"